A Káma felső folyásának vidékén (Perm -tágabb körzetében) elkülönített, ún. -gljagyenovói régészeti műveltség kora. Legszembetűnőbb vonásai a rengeteg csontot és tárgyat tartalmazó ún. kosztyiscsék (csonthalmok), amelyek többnyire -erő-dített települések helyén létesültek. Ma már kétségtelen, hogy ezek ősi -áldozó-helyek voltak. Az állatcsontok közt talált embercsontok az egykori emberáldozatok nyomai. A kultúra népessége állat-tartással és irtásos-égetéses földműveléssel foglalkozott, halottait nem hamvasztotta el, a sírokba mellékletet nem tettek. A műveltség a Kr. u. 300–400 közötti időszakban szűnik meg, amikor délről jelentős – bizonyára ugor és szarmata eredetű – népcsoportok érkeznek ide a népvándorlás első hullámaként, s a helyi népesség nagy része északabbra vándorol. (→ 300–500)